

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 8Csp/32/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8221200813
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Daráková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2022:8221200813.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Darákovou, v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúceho na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713, právne zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, IČO: 47 234 547, proti žalovanej: X. Q., Z.. XX.XX.XXXX, B. X. XX, XXX XX U., o zaplatenie 1 069,77 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalobu zamieťa.
- II. Žalovanej nepriznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) 23.04.2021 sa žalobca domáhal voči žalovanej, zaplatenia mu sumy 1 069,77 Eur pozostávajúcej zo sumy istiny úveru vo výške 1 064,28 Eur a zo sumy dlžného poistného vo výške 5,49 Eur (1 064,28 + 5,49 = 1 069,77) a to spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy istiny úveru a dlžného poistného, tj. zo sumy 1 069,77 od 17.08.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že ako veriteľ na jednej strane, uzavrel 13.11.2017 so žalovanou ako dlžníkom na strane druhej „Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty“ (ďalej len „úverová zmluva“) a to podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb (ďalej len „rámcová zmluva“) podľa zákona č. 492/2009 Z.z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Na základe úverovej zmluvy žalobca poskytol žalovanej revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5 000,- Eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve, pričom žalovaná sa zaviazala vrátiť jej poskytnutý revolvingový úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Podľa žalobcu v bode 1.1. úverovej zmluvy bola medzi žalobcom a žalovanou dojednaná úroková sadzba z poskytnutého úveru vo výške 24 % ročne, avšak v dôsledku následného zníženia úrokových sadzieb, bola aj žalovanej znížená úroková sadzba na 0 % ročne. Podľa bodu 3.1. úverovej zmluvy mohla žalovaná po dobu trvania úverového vzťahu čerpať z jej poskytnutého úverového rámca finančné prostriedky buď financovaním kúpy tovaru alebo služieb na miestach, ktoré akceptovali kreditnú kartu, alebo výberom peňažných prostriedkov v hotovosti prostredníctvom tejto kreditnej karty alebo prevodom na účet žalovanej prípadne iným dohodnutým spôsobom, pričom po dobu trvania úverového vzťahu žalovaná vyčerpala z jej poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 1 101,80 Eur a to prevodom sumy

1 101,- Eur na účet predajcu za kúpu tovaru uvedeného v úverovej zmluve a sumu 0,80 Eur žalobca ako poplatky účtoval žalovanej, v súlade s úverovou zmluvou ako súčasť úverovej istiny. Keďže žalovaná svoj záväzok splácať jej poskytnutý úver riadne a včas neplnila a to ani na opakované výzvy žalobcu, pričom ku dňu podania žaloby z dlžnej sumy žalovaná žalobcovi splatila iba sumu 68,50 Eur, žalobca s poukazom na bod 7.1. úverovej zmluvy vyhlásil ku dňu 16.08.2018 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovanej splatný v celom rozsahu.

Prílohou žaloby boli: „Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb“ z 13.11.2017; súhlas žalovanej so spracovaním osobných údajov z 13.11.2017; výpis z úverového účtu žalovanej; list žalobcu adresovaný žalovanej z 20.08.2018 označený ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. 42766148330100“ a výpis z obchodného registra žalobcu.

3. Na výzvu okresného súdu, aby žalobca oznámil, z dôvodu nesplatenia ktorej splátky sa úver žalovanej stal splatným v celom rozsahu, reagoval žalobca podaním doručeným okresnému súdu 31.05.2021, ktorým oznámil, že úver žalovanej sa stal splatným 16.08.2018 s tým, že cit. „... k zosplateniu úveru žalobca pristúpil pre neuhradenie mesačnej splátky splatnej k 10.05.2018.“

4. Žaloba s prílohami bola na vyjadrenie doručená žalovanej do vlastných rúk 20.08.2021, pričom žalovaná vo svojom vyjadrení z dôvodu svojej nepriaznivej finančnej situácie, keďže je nezamestnanou a nepoberá žiadne sociálne dávky, žiadala o určenie jej splátkového kalendára na úhradu svojej podlžnosti voči žalobcovi a to v sume po 35,- Eur mesačne vždy k 25. dňu v tom ktorom kalendárnom mesiaci.

5. Žalobca vo svojom stanovisku (replika) k vyjadreniu žalovanej, prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadril súhlas s nastavením splátkového kalendára pre žalovanú s tým, že výšku splátky ponecháva na zvážení súdu s apelom, že dlžná suma s príslušenstvom by mala byť žalovanou uhradená do jedného roka.

6. K vyjadreniu (replika) žalobcu, ktoré bolo žalovanej doručené 28.12.2021, sa žalovaná už nevyjadrila.

7. Na pojednávanie nariadené na 18.08.2022 sa nedostavil žalobca ani jeho právny zástupca, ktorí svoju neúčast' písomne ospravedlnili so súhlasom vykonať pojednávanie a vo veci rozhodnúť v ich neprítomnosti. Pojednávanie sa aj napriek riadne a včas vykázanému predvolaniu, bez ospravedlnenia nezúčastnila ani žalovaná, preto okresný súd postupom podľa § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), vec prejednal a vo veci rozhodol v neprítomnosti sporových strán.

8. Okresný súd vykonal vo veci dokazovanie vyjadreniami strán sporu a nimi predloženými listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav.

9. V zmysle bodu 1. „Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb“ (ďalej len „úverová zmluva“) uzavretej 13.11.2017 medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom, poskytol žalobca žalovanej (dlžníkovi) revolvingový úver s výškou úverového rámca 5 000,- Eur; s aktuálnou výškou úverového rámca 1 150,- Eur, z ktorého prvé čerpanie bolo viazané na nákup tovaru označeného v úverovej zmluve ako cit. „skriňa + komody +matrace“, ktorého cena bola 1 121,- Eur a ktorá suma sa rovnala aj sume prvého čerpania revolvingového úveru žalovanou, ktorá priamo predajcovi zo svojho uhradila sumu 20,- Eur. Čerpané finančné prostriedky sa žalovaná zaviazala splatiť spolu s úrokom vo výške 24 % ročne, v mesačných splátkach vo výške minimálne 3 % z aktuálnej výšky úverového rámca; so splatnosťou mesačnej splátky v 10. deň v mesiaci a so splatnosťou prvej mesačnej splátky v 10. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené prvé čerpanie revolvingového úveru; so zvoleným súborom poistenia cit. „Komplexný balík poistenia“ za poplatok za poistenie 5,29 %. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) revolvingu bola 26,82 %, pričom na jej výpočet boli použité tieto predpoklady: výška čerpania revolvingu 1 150,- Eur; výška mesačnej splátky 108,74 Eur; poplatok za kreditnú kartu 0,00 Eur a splatenie revolvingu v 12 rovnakých mesačných splátkach, takže celková čiastka k zaplateniu mala byť 1 304,88 Eur. Do výpočtu RPMN nebolo zahrnuté poistenie, pretože toto nebolo podmienkou poskytnutia revolvingu. Priemerná RPMN bola 21,82 %.

Podľa bodu 1.4. úverovej zmluvy cit. „Povinnosť splácať Revolvingový úver v dohodnutých splátkach nastáva najskôr v kalendárnom mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol čerpaný Revolvingový úver.“

Podľa bodu 1.5. úverovej zmluvy cit. „Klient súhlasí s tým, aby Banka poukázala peňažné prostriedky vo výške 1. čerpania Revolvingového úveru predajcovi, ktorý Dlžníkovi predal tovar alebo službu, uvedenú v základných podmienkach ZoRSÚ.“

Podľa bodu 2. úverovej zmluvy bola táto uzavretá na dobu neurčitú a účinná bola prvým poskytnutím revolvingu (t.j. prvým čerpaním) s tým, že ak po dobu dlhšiu ako 3 roky by nebol na úverovom účte dlžníka (žalovanej) zaznamenaný žiadny pohyb, došlo by zániku úverovej zmluvy ak by žalobca nerozhodol inak. Podľa bodu 6.1. písm. A) úverovej zmluvy cit. „Dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil s Formulárom o dôležitých zmluvných podmienkach uzatváraného poistenia, s Rámcovou poisťovnou zmluvou pre poistenie schopnosti splácať revolvingový úver č. CTM3027M (ďalej len „RZoP“) uzatvorenou medzi BNP PARIBAS PERSONÁL FINANCE SA, IČO: 542 097 902, (...), konajúcej v Slovenskej republike prostredníctvom svojej organizačnej zložky BNP PARIBASPERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky (...) (ďalej len „poisťník“) a Poisťovňou Cardif Slovakia, a.s., Plynárenská 7/C, 821 09 Bratislava, IČO: 36 534 978 (ďalej len „poisťiteľ“), platnou v čase podpisu zmluvy a s aktuálnymi Všeobecnými poisťovnými podmienkami Poisťovne Cardif Slovakia, a.s. (ďalej len „VPP“) (k dispozícii aj na www.cetelem.sk), ktoré sú súčasťou RZoP, súhlasí s nimi, a svojim podpisom ZoRSÚ vyjadruje súhlas s poistením v rozsahu, ktorýsi vybral. Zvolený balík poistenia je uvedený v základných podmienkach ZoRSÚ, a to:

Komplexný balík poistenia - poistenie pre prípad smrti poisteného v dôsledku choroby alebo úrazu, poistenie pre prípad plnej a trvalej invalidity poisteného v dôsledku choroby alebo úrazu, poistenie pre prípad pracovnej neschopnosti poisteného v dôsledku choroby alebo úrazu, poistenie pre prípad hospitalizácie v dôsledku poisteného v dôsledku choroby alebo úrazu, poistenie pre prípad straty zamestnania poisteného, poistenie pre prípad zneužitia kreditnej karty, poistenie pre prípad straty alebo odcudzenia dokladov, pokiaľ k ich strate alebo odcudzeniu dôjde súčasne so stratou alebo odcudzením kreditnej karty, ku ktorej bolo poistenie dojednané. Pre osoby, ktoré sú v čase vzniku poisťovnej udalosti samostatne zárobkovo činnými osobami, tento balík nezahŕňa poistenie pre prípad straty zamestnania. V prípade pracovnej neschopnosti však majú takéto osoby nárok na poisťovné plnenie v dvojnásobnej výške.“

Podľa bodu 7.1. úverovej zmluvy cit. „V prípade, ak Klient nespláca poskytnutý Revolvingový úver riadne a včas, ak Klient poskytol Banke nepravdivé údaje, ak bolo na majetok Klienta alebo manžela/ku Klienta začaté exekučné Konanie, ak Klient riadne a včas nespláca svoje ďalšie záväzky voči Banke alebo iným veriteľom, je Banka oprávnená: (a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť Revolvingového úveru, tj. požadovať splatenie Revolvingového úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú Banka určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, (b) odstúpiť od ZoRSÚ s okamžitou platnosťou, (c) vypovedať ZoRSÚ; výpovedná doba je dva mesiace a začína plynúť v 1. deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola Klientovi výpoveď zaslaná, (d) pozastaviť ďalšie čerpanie Revolvingového úveru.“

10. Z potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov registrovaných na úverovom prípade č. 42766148330100 (revolvingový úver), vystaveného žalobcom 08.03.2021 vyplýva, že žalovaná čerpala finančné prostriedky z revolvingu vo výške 1 101,- Eur a to dňa 15.11.2017, ktoré boli poukázané na účet predávajúceho, ktorý žalovanej predal v úverovej zmluve označený tovar.

11. Z výpisu z úverového účtu žalovanej č. 42766148330100 vyplýva, že žalovaná z jej poskytnutého revolvingového úveru žalobcovi uhradila dve splátky a to dňa 14.12.2017 v sume 34,50 Eur a dňa 17.05.2018 v sume 34,- Eur, tj. celkovo žalovaná splatila sumu 68,50 Eur.

12. V „Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. 42766148330100“ z 20.08.2018 žalobca oznámil žalovanej, že z dôvodu, že poskytnutý úver v sume 1 069,77 Eur nesplácala riadne a včas, a to ani po opakovaných výzvach na úhradu, žalobca vyhlásil k 16.08.2018 mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle úverovej zmluvy, čím sa stal záväzok splatný v celom rozsahu. Súčasne žalobca vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy vo výške 1 069,77 Eur pozostávajúcej z úverovej istiny vo výške 1 064,28 Eur a z dlžných úrokov, poplatkov a poisťovného vo výške 5,49 Eur a z nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 0,- Eur (list bol žalovanej doručený 23.08.2018).

13. Podľa § 290 č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) „Spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.“

14. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“) v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.“

15. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.“

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.“

16. Podľa § 53 ods. 9 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“

17. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.“

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.“

18. Podľa § 565 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“

19. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.“

20. Podľa § 1 ods. 8 zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v rozhodnom čase „Ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.“

21. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu

svojho podnikania alebo povolania; veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.“

22. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.“

23. Podľa § 2 písm. e) a f) zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa; prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania.“

24. Podľa § 54a OZ účinného od 05.12.2018, v jeho znení účinnom ku dňu podania žaloby (23.04.2021, ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Premiľčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premiľčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premiľčaní vedel.“

25. Podľa prvej vety § 100 ods. 1 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Právo sa premiľčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110).“

26. Podľa § 101 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premiľčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.“

27. Podľa § 103 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premiľčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premiľčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.“

28. Podľa § 37 ods. 1 OZ „Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.“

29. Z vykonaného dokazovania mal okresný súd za preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola 13.11.2017 uzavretá zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej revolvingový úver formou úverového rámca vo výške 5 000,- Eur a aktuálneho úverového rámca vo výške 1 150,- Eur, z ktorého žalovaná reálne čerpala celkovo sumu 1 101,- Eur, ktorú sumu žalovaná riadne a včas nesplácala, preto žalobca k 16.08.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

30. Z uvedeného je zrejmé, že medzi žalobcom a žalovanou sa nepochybne jedná o vzťah spotrebiteľského charakteru, pretože žalovaná pri uzatváraní úverovej zmluvy vystupovala ako spotrebiteľ, keďže jej bol revolvingový úver poskytnutý za iným účelom, ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania a žalobca pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere vystupoval ako dodávateľ (veriteľ) s poukazom na predmet jeho podnikania. Napokon žalobca nepopieral postavenie žalovanej ako spotrebiteľa, ani spotrebiteľský charakter úveru, preto podľa okresného súdu vzhľadom na charakter zmluvných strán, t.j. dodávateľ a spotrebiteľ, nemôžu byť pochybnosti o použití ustanovení Občianskeho zákonníka na ochranu spotrebiteľa, ako aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (zákon o spotrebiteľských úveroch) a to tak na posúdenie podmienok, za ktorých bol úver poskytnutý, ako aj na posúdenie náležitostí úverovej revolvingovej zmluvy.

31. Skôr však, než by bol okresný súd pristúpil k preskúmvaniu zákonných náležitostí dotknutej úverovej revolvingovej zmluvy, okresný súd musel s poukazom na cit. § 54a OZ ex offio preskúmať, či v danom prípade nedošlo k premiľčaniu žalobou uplatneného nároku. Podľa dôvodovej správy k zákonu č. 343/2018 Z.z., ktorým došlo k zavedeniu označeného ustanovenia do Občianskeho zákonníka, inštitúty

premlčania a preklúzie sú v zásade inštitútmi „jednoduchého práva“, je však namieste používať ich po zohľadnení a vyvážení všetkých hodnôt, ktoré sú dotknuté. Je nesporné, že je prípustné, aby zákonodarca robil „sektorové výnimky“ pri normovaní obsahu inštitútov súkromného práva s ohľadom na premlčanie či preklúziu, a pre určité typy právnych vzťahov nastavoval jednak rozdielne premlčacie doby (rozlišovanie medzi všeobecnou premlčacou dobou a osobitnými) alebo aj rozdielne právne následky pre nevykonanie práva v určitej dobe (preklúzia podľa § 504 Občianskeho zákonníka). Pri subjektívnych majetkových právach zo spotrebiteľskej zmluvy je opodstatnené, aby sa po uplynutí premlčacej doby tieto práva dostali „ex lege“ do polohy naturálnych záväzkov. Predkladateľ je presvedčený, že po uplynutí premlčacej doby, najmä s ohľadom na súčasný stav trhovej ekonomiky, niet v zásade z pohľadu štátnej moci záujmu hodného ochrany na podpore vynucovania plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ak sa právo niektorej zo strán premlčalo. Významom inštitútu premlčania nie je automatické oslobodenie dlžníka od plnenia záväzku. Základným cieľom navrhovanej právnej úpravy je vytvorenie priestoru na to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia (napr. nebude už disponovať dôkazmi). Právo plynúce zo spotrebiteľskej zmluvy sa uplynutím premlčacej doby tak ex lege dostáva do polohy naturálneho záväzku, ktoré je možné splniť dobrovoľne povinným subjektom, avšak toto právo nemožno vymáhať proti vôli povinného subjektu (dlžníka). V tomto prípade sa vylučuje kondícia, t.j. v prípade dobrovoľného plnenia premlčaného dlhu dlžníkom sa prijaté plnenie nepovažuje za bezdôvodné obohatenie (§ 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Nemožnosť vymáhania premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy zohľadňuje dynamickosť spotrebiteľského prostredia a vedomie tohto rizika bude oprávnené motivovať veriteľov vymáhať svoje pohľadávky čo najskôr.

32. V kontexte veci je nutným uviesť, že v danom prípade si žalobca uplatňuje svoj nárok zo zosplatneného úveru. Zosplatnenie úveru je právom a nie povinnosťou veriteľa (žalobcu), t.j. veriteľ sa môže rozhodnúť či vôbec toto svoje právo realizuje a ak, kedy tak učiní. Proces zosplatnenia pohľadávky vzniknutej na základe zmluvy spotrebiteľského charakteru (čo je aj daný prípad), ktorá bola resp. mala byť splácaná v splátkach, má svoj explicitný zákonný postup, ktorý nie je možné svojvoľne obísť a ktorý je legislatívne upravený v cit. § 565 OZ v spojení s cit. § 53 ods. 9 OZ, pričom v zmysle tohto postupu sa vyžaduje, aby na zosplatnenie mohla byť použitá iba taká nesplatená splátka, s ktorou je dlžník (spotrebiteľ, žalovaná) v omeškaní minimálne tri mesiace s tým, že navyš veriteľ (dodávateľ, žalobca) pred ním zamýšľaným využitím inštitútu zosplatnenia pre takúto splátku, je povinný o tomto svojom zámere úver zosplatniť, v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatnením informovať o tom dlžníka (spotrebiteľa) s upozornením na to, že ako veriteľ plánuje využiť inštitút zosplatnenia úveru, pretože dlžník je so splatením splátky, kvôli neuhradeniu ktorej sa stane celý dlh zročným, v omeškaní minimálne tri mesiace. Takže veriteľ sa síce môže rozhodnúť, ktorú z dlžníkom nezaplatených splátok s ktorou by bol dlžník (spotrebiteľ) v omeškaní viac ako 3 mesiace, na zosplatnenie úveru aplikuje, t.j. na zosplatnenie úveru nemusí byť veriteľom zákonite „využitá“ vždy iba posledná dlžníkom nezaplatená splátka nasledujúca po splátke, ktorú dlžník ako poslednú ešte uhradil, avšak o využití tohto zámeru pre nezaplatenie splátky s ktorou je dlžník v omeškaní minimálne 3 mesiace, musí navyš veriteľ dlžníka informovať v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatnením, t.j. proces zosplatnenia začína okamihom, kedy veriteľ v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatnením na túto skutočnosť dlžníka (spotrebiteľa) upozorní tak, aby túto výzvu stihol realizovať v zmysle cit. § 565 OZ do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky po nezaplatení splátky so splatením ktorej je spotrebiteľ minimálne tri mesiace v omeškaní.

33. V danom prípade z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalobca (veriteľ) úver zosplatnil k 16.08.2018, takže v zmysle vyššie uvedených zásad procesu zosplatnenia, tak splátka úveru, kvôli nezaplateniu ktorej sa podľa cit. § 565 OZ stal celý dlh žalovanej zročným ku dňu 16.08.2018, musela byť podľa cit. § 53 ods. 9 OZ splatnou v mesiaci 04/2018 (trojmesačné omeškanie) a teda pri zmluvne dojednanej splatnosti splátok vždy k 10. dňu v mesiaci to bola konkrétne splátka splatná 10.04.2018, takže k jej trojmesačnému omeškaniu po lehote jej splatnosti došlo 10.07.2018, po ktorom omeškaní muselo nasledovať ešte zákonné upozornenie žalovanej žalobcom na ním zamýšľané využitie inštitútu zosplatnenia v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatnením, t.j. v extrémnom prípade bez zohľadnenia lehoty potrebnej na doručenie tohto upozornenia žalovanej, by tak teoreticky lehota procesu zosplatnenia uplynula 25.07.2018 (t.j. 10.07.2018 + 15 dní), po uplynutí minimálne ktorej už veriteľ mohol úver zosplatniť a to napr. aj dňom 16.08.2018, ako tomu bolo v tomto prípade. Takže vzhľadom na uvedený

mechanizmus zosplatnenia, tak splátkou, kvôli ktorej došlo k zosplatneniu tohto sporom dotknutého úveru, nemohla byť až splátka splatná 10.05.2018, ako to tvrdí žalobca, pretože v tom prípade, by minimálna zákonná lehota pred zosplatnením (t.j. 3 mesiace omeškania + minimálne 15 dní na upozornenie) uplynula najskôr 25.08.2018, keďže 3 mesačné omeškanie by pri tejto splátke nastalo 10.08.2018 a plus minimálne 15 dní (opäť teoreticky bez zohľadnenia lehoty na doručovanie upozornenia pred zosplatnením, pozn.), by tak uplynula lehota procesu pred zosplatnením najskôr 25.08.2018, avšak v tomto prípade veriteľ (žalobca) uver zosplatnil už 16.08.2018.

34. Vzhľadom na uvedené tak zákonite splátkou úveru, kvôli nezaplateniu ktorej sa podľa cit. § 565 OZ v spojení s cit. § 53 ods. 9 OZ stal celý dlh žalovanej zročným ku dňu 16.08.2018, bola nepochybne splátka splatná 10.04.2018 a keďže podľa cit. § 101 OZ v spojení s cit. znením druhej vety § 103 OZ začína trojročná premlčacia doba plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, kvôli ktorej sa stal zročným celý dlh, tak potom trojročná premlčacia lehota na uplatnenie si žalovaného nároku od 10.04.2018 uplynula najneskôr 10.04.2021, avšak keďže žaloba bola žalobcom podaná až 23.04.2021, t.j. po premlčaní žalobou uplatneného nároku, okresný súd žalobu zamietol pre premlčanie ňou uplatneného nároku, tak ako to je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia.

35. Pre úplnosť veci okresný súd nad rámec tiež dopĺňa, že aj keby bola žaloba podaná včas, tak z preskúmania revolvingovej úverovej zmluvy z 13.11.2017 je zrejmé, že táto nemá všetky zákonné náležitosti, z ktorého dôvodu by žalobcovi bolo možné priznať len žalovanou čerpanú istinu úveru po odpočítaní toho, čo z tejto istiny už žalovaná splatila, pretože absenciu zákonných náležitostí zákon v rozhodnom čase spájal s bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru.

Podľa okresného súdu, úverová zmluva z 13.11.2017 nemá napríklad zákonnú náležitosť zodpovedajúcu dikcii § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch v jeho znení účinnom v rozhodnom čase a to výšku splátky. V zmluve o revolvingovom úvere je síce uvedené, že výška mesačnej splátky je cit. „min. 3 % z aktuálnej výšky úverového rámca“, avšak podľa okresného súdu toto dojednanie je pre jeho neurčitost' a nezrozumiteľnosť o dojednanej výške mesačnej splátky revolvingového úveru možné považovať v súlade s § 37 ods. 1 OZ za absolútne neplatné. Výška mesačnej splátky musí byť v úverovej zmluve stanovená určito, t.j. tak, aby dlžník (spotrebiteľ) vedel, v akej výške je povinný plniť pravidelnú mesačnú splátku revolvingového úveru. V danom prípade žalobca ako dodávateľ v zmluve o revolvingovom úvere stanovil pre žalovanú ako spotrebiteľa vyššie citovaný matematický vzorec výpočtu minimálnej pravidelnej mesačnej splátky úveru, tento však nemusí byť pre bežného spotrebiteľa zrozumiteľný, keďže tento vzorec si vyžaduje od spotrebiteľa určitú mieru matematických znalostí a navyše keďže 3% z aktuálnej výšky úverového rámca, ktorý úverový rámec bol 1 150,- Eur je tak 34,50 Eur, tak v zmysle uvedeného vzorca nie je okresnému súdu zrejmé, akým výpočtom žalobca dospel k určeniu výšky mesačnej splátky v sume 108,74 Eur, ktorú uvádza ako dodatočný predpoklad k výpočtu RPMN, ktorú sumu nemožno považovať za min. 3 % z aktuálnej výšky úverového rámca 1150,- Eur a preto podľa okresného súdu aj z tohto dôvodu, je toto dojednanie o sume mesačnej splátky pre spotrebiteľa mätúcim, značne neurčitým a nezrozumiteľným a teda, ako bolo uvedené, aj neplatným.

V nadväznosti na uvedené, keďže nie je zrejmé, akým výpočtom na základe vzorca cit. „...min. 3 % z aktuálnej výšky úverového rámca“, žalobca dospel k určeniu výšky mesačnej splátky v sume 108,74 Eur, ktorú uvádza ako dodatočný predpoklad k výpočtu RPMN, preto podľa okresného súdu na základe takéhoto žalobcom použitého vstupného údajá na výpočet RPMN, ktorý je na dvoch miestach úverovej zmluvy určený alebo určiteľný rozdielnou sumou, tak ani samotný výpočet RPMN v úverovej zmluve nie je správny a teda podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, v neprospech spotrebiteľa.

Okrem toho pre úplnosť veci, okresný súd ešte dodáva, že má pochybnosť o správnosti, v revolvingovej úverovej zmluve vypočítanej RPMN [§ 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch] aj z dôvodu, že v tejto zmluve je síce uvedené, že ako predpoklad na jej výpočet nebola zohľadnená suma poistného, pretože toto nebolo predpokladom na poskytnutie úveru, avšak vzhľadom na obsahovú systematiku a konštrukciu častí úverovej zmluvy je zrejmé, že táto bola vopred žalobcom (dodávateľom) pripravená na predtlačenom formulári, takže je zrejmé, že žalovaná, ktorej bola táto typová zmluva predložená, nemala reálnu možnosť ovplyvniť jej obsah a keďže navyše táto zmluva okrem dojednaní o revolvingovom úvere, obsahovala aj dojednanie o poistnom, ktoré časti sú spojené v jednom dokumente bez možnosti ich oddelenia podpisom žalovanej pod každú z nich osve, takže žalovaná ich musela podpísať súčasne jedným podpisom, žalovaná podľa okresného súdu mohla ľahko nadobudnúť dojem, že ide o jednu zmluvu, ktorú musí podpísať ak má

záujem o úver a to bez náležitého porozumenia jej obsahu. Žalovaná si tak jedným podpisom Zmluvy ako celku zhoršila svoje postavenie, pretože sama nemala žiaden dosah na celý jej obsah a ako spotrebiteľ mohla len podpísať aj dojednanie o poisťovníctve bez toho, aby porozumela obsahu Zmluvy, ktoré (rozumej poisťovníctvo) by tak, v rozpore s argumentáciou žalobcu bolo možné považovať za predpoklad poskytnutia žalovanej revolvingového úveru a teda z tohto dôvodu malo byť aj poisťovníctvo zohľadnené pri výpočte RPMN. Podľa okresného súdu v dotknutej revolvingovej úverovej zmluve absentuje aj údaj o počte splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktorá náležitosť musí byť v zmluve obsiahnutá podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch v jeho znení účinnom v rozhodnom čase. Uvedené platí aj keď ide o revolvingový úver, ktorý môže byť síce opakovane čerpaný, avšak z povahy veci totiž nie je vylúčené, aby na začiatku zmluvného vzťahu bol v zmluve určený počet splátok pre prípad jednorazového čerpania úveru do výšky úverového rámca (v danom prípade do 1 150,- Eur) a aká suma z každej splátky tohto úveru by sa započítavala na istinu, aká suma na úrok a aká suma na poplatok. Skutočnosť, že aj zmluva o revolvingovom úvere musí v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch obsahovať výšku, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov bola všeobecnými súdmi notoricky judikovaná (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/155/2014 z 25.06.2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn.25 Co/21/2015 z 23.09.2015, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9 Co/31/2016 z 18.02.2016, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn.17 Co/1001/2015 z 20.01.2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12 Co/47/2015 z 31.03.2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14 Co/472/2015 z 29.03.2016).

36. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

37. Podľa § 262 ods. 1 CSP „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“

38. Podľa § 262 ods. 2 CSP „O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

39. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto okresný súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania a to podľa § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého by v konaní pomerne úspešnejšia žalovaná mala voči žalobcovi nárok na 100% náhradu trov konania, avšak keďže žalovanej v konaní žiadne trovy nevznikli (v konaní nebola kvalifikovane zastúpená advokátom a pojednávania sa nezúčastnila), okresný súd jej túto náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.